

En voor de ramen verdringt zich het volk uit alle rangen en standen; eenigen genieten platonisch, alleen van het gezicht en voelen geen bekooring de volle beurs uit te halen, anderen overvalt een geweldige verzoeking, de kooplust bestormt hen uit elke vitrine met schier onweerstaanbare kracht, maar de porte-monnaie is juist bij hen ledig, ô als zij gevuld was, en wie zal zeggen hoeveel onmachtige spijt, hoeveel voorname geblaseerdheid, hoeveel onvoldane verlangens en bitteren nijd zich verdringen onder die wandelaars in de overvolle straten.

Wie er niet zijn moet, vermijdt die straten, welke de hartader der groote stad vormen; men gaat er niet anders door dan langzaam den trottoir volgend, soms overstekend, waar een fraaie etalage krachtig en welsprekend toelacht.

In het midden der straat liep Marie, de tweede meid van mevrouw Zandberg met vluggen, veerkrachtigen tred; zij was hier niet om te kijken maar alleen omdat het hier de kortste weg was naar haar doel en zij zich veiliger voelde in de goed gevulde drukke straat dan op een stille gracht.

Zij liep flink door, had haar regenmantel aan en haar eenvoudig hoedje op. Niemand lette op haar en zij lette op niets en niemand, slechts zelden wierp zij een blik naar de winkels links en rechts; 't was zoolang niet geleden dat zij niet slapen kon van genot door de gedachte alleen aan die prachtige uitstallingen en dat gewoel in de straten, dan had zij een gevoel gehad of zij wel dansen kon op het asphalt. Zij vond het zoo prettig dat alles zoo blonk en mooi was om haar heen, zij verlangde niets, zij zag maar rond en voelde zich reeds gelukkig.

Een kleinigheid kocht zij voor Jansje, en dat was haar heele St. Nicolaas maar toch telde zij de maanden vóór het feest weer in aantocht kwam en nu vond zij alles zoo kinderachtig, zoo ledig.

In 't midden der straat liep Marie.